

De inflatie tegemoet met lef en optimisme!

Gepubliceerd

23 Mei 2022

Lengte

🕒 4 minuten leestijd

Frédéric Leroux, lid van het Comité voor Strategische Beleggingen van Carmignac, bespreekt drie wegen die Europa kan inslaan om de terugkeer van de inflatie het hoofd te bieden.

Veel beleggers maken zich momenteel grote zorgen over de inflatie. Wat is uw mening daarover?

Frédéric Leroux: Vanaf september zal de inflatie in Europa naar verwachting flink afnemen. Betekent dat ook dat we dan een snelle en blijvende terugkeer naar de situatie van vóór de pandemie kunnen verwachten?

Waarschijnlijk niet. De inflatie, die eerst werd ontkend, vervolgens gebagatelliseerd en tot slot geen lang leven werd toegedicht is nu terug van weggeweest en zal voorlopig niet meer verdwijnen.

Is daar helemaal niets tegen te doen?

F.L.: Aangezien deze inflatie wordt gevoed door structurele krachten (o.a. een demografische ontwikkeling die minder gunstig is voor sparen en beleggen, een wereldhandel die zijn plafond heeft bereikt en de energietransitie), is het een illusie te denken dat er een pijnloze remedie bestaat. In de nieuwe omstandigheden die hoe dan ook op ons afkomen, moeten we in Europa drie wegen bewandelen: de reële lonen (d.w.z. gecorrigeerd voor de inflatie) verhogen, herindustrialiseren om de afhankelijkheid van geïmporteerde energie en industrieproducten te verminderen, en een evenwicht vinden tussen ethiek en efficiëntie in de economie.

Om te beginnen moeten dus de salarissen omhoog...

F.L.: In de Verenigde Staten stijgen de lonen met gemiddeld 6% terwijl de inflatie, na tot 8,5% zijn opgelopen, er binnenkort weer lijkt af te zwakken. Gezien dat laatste lijkt er uitzicht op een welgekomen stijging van de reële lonen in de VS, waar werknemers weer een gunstige onderhandelingspositie hebben.

En in Europa?

F.L.: In Europa stijgen de lonen maar met 1,5% terwijl de prijzen bijna 7,5% omhoog gaan. Dit wordt gedeeltelijk opgevangen met steunprogramma's – energiecheques, korting aan de pomp, en binnenkort misschien wel voedselbonnen voor de minstbedeelden – maar dat kunnen hoogstens tijdelijke oplossingen zijn. Ze drukken op de overheidsfinanciën, maken huishoudens afhankelijker van de staat en belemmeren natuurlijke correcties doordat ze de echte prijzen verhullen.

Wat is het risico hiervan?

F.L.: Als overheden geen maatregelen nemen om de inkomens van de huishoudens ten minste gedeeltelijk mee te laten stijgen met de inflatie, is het risico duidelijk: namelijk dat de mensen in Europa de straat op gaan.

Actie is dus dringend geboden...

F.L.: De overheden moeten snel in actie komen. Ze moeten de loonsverhogingen door het bedrijfsleven faciliteren en hun beleid van de afgelopen decennia, dat was gebaseerd op prijsstabiliteit, aanpassen. Doen ze dat niet, dan stevenen we op een diepe recessie af, die hoogst waarschijnlijk niet zal leiden tot een duurzame stabilisatie van de prijzen en een toename van de schulden zal veroorzaken. En dan is de ellende niet te overzien!

U had het over de herindustrialisatie van Europa...

F.L.: Europa moet iets doen aan zijn afhankelijkheid op het gebied van industrie, defensie en energie die door Covid-19 en de oorlog in Oekraïne zo pijnlijk aan het licht gekomen is. Dit schept kansen om de Europese landen daar waar nodig te herindustrialiseren. Frankrijk is een voor de hand liggende kandidaat, te meer omdat het dankzij zijn nucleaire sector een groot concurrentievoordeel heeft, vooral als deze gemoderniseerd en uitgebouwd wordt. Een industrieland willen worden of blijven zonder controle over de eigen energievoorziening is geen optie meer.

Wat zijn de voordelen van zo'n herindustrialisatie?

F.L.: Werknemers in de industrie worden goed betaald omdat ze over de vereiste kwalificaties beschikken en de productiviteit in de sector toeneemt. Bijbaantjes in de dienstensector zoals thuisbezorging hebben zeker voordelen, maar kennen ook hun beperkingen, zoals we inmiddels weten. De herindustrialisatie zou voor huishoudens een reden kunnen zijn om hun spaargeld in beleggingen te steken die hun belangen op één lijn brengen met die van de staat, omdat ze ook bij inflatie rendabel kunnen zijn.

Zou werknemersparticipatie ook een manier kunnen zijn?

F.L.: Medewerkers laten delen in de resultaten van hun bedrijf, door middel van regelingen waarin enkele prikkels en beschermingsmechanismen zijn ingebouwd, zou een goede aanvullende manier zijn om de inkomens gelijke tred te laten houden met de inflatie. Enkele grote bedrijven hebben al nieuwe programma's aangekondigd om het aandeelhouderschap van werknemers te stimuleren.

Dan de derde weg: hoe zijn ethiek en efficiëntie in de economie met elkaar te verenigen?

F.L.: Deze derde weg is een aanvulling op de andere twee. Daarbij moet echter het besef voorop staan dat we in ons verlangen naar een meer ethische economie de realiteit niet lang uit het oog mogen verliezen. Dit geldt zowel voor de geopolitiek als voor de energieschaarste.

Kunt u dat toelichten?

F.L.: De beschikbaarheid van energie is afhankelijk van fysieke factoren waar we niet omheen kunnen. De huidige situatie maakt duidelijk dat het gekozen tempo van de energietransitie te hoog ligt, de inflatie aanwakkert en tot een discrepantie tussen energieaanbod en -vraag dreigt te leiden. Als realisme weer het leidende beginsel zou worden bij de ingrijpendste politieke en economische beslissingen, zou de huidige periode met een beetje verbeeldingskracht en lef de basis kunnen leggen voor het begin van een periode van breder gedeelde welvaart.

Een soort herhaling van de gouden jaren 1950 - 1980?

F.L.: De komende periode zou inderdaad enkele overeenkomsten kunnen vertonen met de bloeiperiode van 1950 tot 1980: een inflatoire tendens, wederopbouw door middel van herindustrialisatie, de opkomst van een middenklasse waardoor een positieve economische dynamiek kan ontstaan...

Wat gaat dit allemaal betekenen voor beleggers?

F.L.: De terugkeer van de inflatie zal grote gevolgen hebben voor het beheer van beleggingen. Tegelijkertijd kan deze ook de terugkeer inluiden, na 12 jaar, van een conjunctuurcyclus waarin perioden van bbp-groei (bruto binnenlands product) worden afgewisseld met perioden van groeivertraging. In die situatie zal nu eens de ene en dan weer de andere beleggingscategorie (aandelen en [obligaties](#), dollar en goud enz.) het goed doen. En dan zal actief beheer, dankzij de mogelijkheid die het biedt om snel in te spelen op veranderingen in de economische cyclus, zijn waarde weer bewijzen.

Wat is actief beheer?

Bij actief beheer streeft de beheerder ernaar financiële activa (aandelen, obligaties, valuta's, enz.) te selecteren die naar verwachting beter zullen renderen dan andere, en deze op het juiste moment te kopen. Bij passief beleggen daarentegen wordt er een beursindex gevolgd.

[Lees onze recentste marktanalyses](#)

Bronnen: Carmignac, Bloomberg, 17/05/2022

Dit document is reclamemateriaal. Dit artikel mag geheel noch gedeeltelijk worden gereproduceerd zonder voorafgaande toestemming van de beheermaatschappij. Het vormt geen inschrijvingsaanbod, noch een beleggingsadvies. De informatie in dit artikel kan onvolledig zijn en zonder voorafgaande kennisgeving worden gewijzigd. In het verleden behaalde resultaten bieden geen garantie voor toekomstig rendement. Verwijzingen naar bepaalde effecten of financiële instrumenten zijn voorbeelden van beleggingen die in de portefeuilles van de fondsen van Carmignac aanwezig zijn of waren. Deze verwijzingen hebben niet tot doel om directe beleggingen in die instrumenten aan te moedigen en zijn geen beleggingsadvies. De Beheermaatschappij is niet onderworpen aan het verbod op het uitvoeren van transacties met deze instrumenten voorafgaand aan de verspreidingsdatum van de informatie. De portefeuilles van de fondsen van Carmignac kunnen op ieder moment worden gewijzigd.